

Szegedi Ítéltábla
Bf.II.515/2011/12.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2012. február 9. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott (neve) ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2011. szeptember 16. napján kihirdetett **13.B.138/2011/79.** számú ítéletének fellebbezések folytán felülbírált részét

m e g v á l t o z t a t j a

az alábbiak szerint:

A II. és III. r. vádlottak bűnösségét további 1 rb. társtettesként elkövetett rablás büntetében [Btk. 321. § (1) bekezdés (4) bekezdés b) pont] is **megállapítja.**

A II. és III. r. vádlottaknak a tényállás 3., 4. és 6/a. pontjában foglalt vagyon elleni cselekménye a Btk. 316. § (2) bekezdés **2. fordulat a) pontja szerint is minősül.**

A II. és III. r. vádlottak robbanóanyaggal kapcsolatos cselekményét a Btk. 263. § (1) bekezdésébe ütköző és a **(3) bekezdés b) pontja** szerint minősülő 3 rb. társtettesként elkövetett robbanóanyaggal visszaélés büntetékének **minősíti.**

A III. r. vádlott 1. rb. kábítószerrel visszaélés vétségeként minősülő cselekménye a Btk. 282. § (1) bekezdés **3. fordulatába** ütközik és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősül.

Az I. r. vádlott főbüntetését **7 (hét) évre enyhíti.**

A feltételes szabadságra bocsátásból kizáró rendelkezéseket **mellőzi.**

A kártérítést **(1. sz. magánfél neve)** magánfélnek **1. sz. magánfél címe**, **(2. sz. magánfél neve)** magánfélnek **2. sz. magánfél címe**, a **(3. sz. magánfél neve)** Kft. magánfélnek **3. sz. magánfél címe** szám alá kell megfizetni.

A Bj.I/14/2011/21. alatti Casio karórát a lefoglalás megszüntetését és a II. r. vádlottnak való kiadását követően tekinti visszatartottnak.

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek a fellebbezések folytán felülbírált részét **helybenhagyja.**

Az I. és II. r. vádlott által 2009. július 26-tól, a III. r. vádlott által 2009. augusztus 5-től a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS :

A megyei bíróság (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetében [Btk. 321. § (1) bekezdés (4) bekezdés b) pont], társtettesként elkövetett rablás büntetékének kísérletében [Btk. 321. § (1) bekezdés], társtettesként elkövetett lopás büntetékének kísérletében [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat c) és d) pont, (6) bekezdés b) pont], társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetében [Btk. 175. § (1) bekezdés], társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntetében [Btk. 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés]. Ezért halmazati büntetésül 8 év 6 hónap fegyházbüntetésre, a közügyek gyakorlásától 8 évi, a közúti járművezetéstől 5 évi eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

(II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. társtettesként elkövetett rablás büntetében [Btk. 321. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont], 3 rb. társtettesként elkövetett robbanóanyaggal visszaélés büntetében [Btk. 263. § (1) bekezdés], társtettesként elkövetett lopás büntetében [Btk. 316. § (1) bekezdés (2) bekezdés 2. fordulat c) és d) pont, (6) bekezdés b) pont], 3 rb. társtettesként elkövetett lopás büntetékének kísérletében [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat c) és d) pont, (6) bekezdés b) pont], 2 rb. társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetében [Btk. 175. § (1) bekezdés]. Ezért halmazati büntetésül 12 év fegyházbüntetésre, 10 év közügyektől eltiltásra és 5 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a II. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A bíróság (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett közveszélyokozás büntette [Btk. 259. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.

(III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetében [Btk. 321. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont], 3 rb. társtettesként elkövetett robbanóanyaggal visszaélés büntetében [Btk. 263. § (1) bekezdés], társtettesként elkövetett lopás büntetében [Btk. 316. § (1) bekezdés (2) bekezdés 2. fordulat c) és d) pont, (6) bekezdés b) pont], 2 rb. társtettesként elkövetett lopás büntetékének kísérletében [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat c) és d) pont, (6) bekezdés b) pont], visszaélés kábítószerrel vétségében [Btk. 282. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont]. Ezért halmazati büntetésül 10 év fegyházbüntetésre,

a közügyek gyakorlásától 10 évi, a közúti járművezetéstől 5 évi eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a III. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A bíróság a III. r. vádlottat az ellene emelet társtettesként elkövetett közveszélyokozás büntette [Btk. 259. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a polgári jogi igényekről, a le nem rótt eljárási illetékekről, a bűnjelekről és a bűnügyi költségekről.

Az ítélet ellen a vádlottak és a védőik jelentettek be fellebbezést felmentésért, illetve enyhítésért.

A védők a fellebbezési eljárásban egyrészt bizonyítási indítványokat terjesztettek elő - védenekik kihallgatását indítványozták -, másrészt módosították a fellebbezésüket. Az I. r. és II. r. vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezését a tényállás 7. és 8. pontja tekintetében tartotta fenn (a 7. pont tekintetében bizonyítottság hiányára, a 8. pontban írtak esetében pedig önkéntes elállásra hivatkozással), az egyéb tényállási pontok tekintetében visszavonta. Ezen túlmenően a bünszervezet megállapításának a mellőzését és a büntetés enyhítését indítványozta. A III. r. vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezését kizárólag a tényállás 5. pontja tekintetében tartotta fenn (bizonyítottság hiányára alapítva), ugyancsak vitatta a bünszervezet létét, és a büntetés enyhítését kérte.

A vádlottak a nyilvános ülésen a fellebbezésüket a védők indítványának megfelelően módosították.

Az ítélet a felmentő rendelkezések tekintetében első fokon jogerőre emelkedett.

A fellebbviteli főügyészség az ítélet akként történő megváltoztatását indítványozta, hogy a vádlottakat mint bünszervezetben elkövetőket tekintse a bíróság elítéltnek, egyebekben az ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezések a bünszervezet megállapításának mellőzése és az I. r. vádlott büntetésének enyhítése tekintetében alaposak voltak, egyebekben alaptalannak bizonyultak.

Az ítélőtábla a Be. 348. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva az ítéletet a fellebbezésekkel nem érintett felmentő rendelkezések kivételével, az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül arra tekintet nélkül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával folytatta le a tárgyalást. Tényállás-felderítési kötelezettségének eleget tett, a vád tárgyát képező tényekre nézve az elbíráláshoz szükséges és lehetséges

körben és mélységben a bizonyítást felvette. A beszerzett bizonyítékokat összességükben megfelelően, egyenként pedig az érdemi felülbírálatot lehetővé tevő mértékben értékelte, számot adva arról, hogy a vádlottak tagadásával szemben miért a sértetti vallomásokra, **1. sz. tanú (neve)** vallomására, illetve az ezeket alátámasztó további tanúvallomásokra, szakvéleményekre és tárgyi bizonyítékokra alapította a tényállást.

Érvelése logikus és az iratok tartalmával egyező volt, ezért a megyei bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységén keresztül a tényállást támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mindössze az alábbiak szerint szorult - az iratok tartalmára [Be. 352. § (1) bekezdés a) pont] figyelemmel - kiegészítésre, illetve helyesbítésre:

A vádlottak sem a bűncselekmények elkövetésekor, sem jelenleg nem szenvednek az elméműködés semmilyen kóros állapotában (nyom. ir. X. kötet 6219, XI. kötet 6767, XII. kötet 7213. old.).

(III.rendű vádlott neve) III. r. vádlott a Szegedi Városi Bíróság ítéletben feltüntetett 6.Fk.1081/1998/8. számú ítéletével elbírált cselekményét nem **dátum**, hanem **(időpont)ban** követte el.

A III. r. vádlottat a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság a 2010. október 19-én jogerőre emelkedett 3.B.26/2008/30. számú ítéletével garázdaság vétsége miatt - mindösszesen 78.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte, s ezen cselekményének az elkövetési ideje **dátum**.

A másodfokú bíróság mellőzte a személyi körülmények közül a vádlottak vallomására utalást ("vallomása szerint"), minthogy a tényállás alapját képező bizonyítási eszközök/bizonyítékok megjelölése nem a tényállásba, hanem az indokolásba tartozik.

Kiegészítette a tényállás 1. pontját azzal, hogy **(1. sz. magánfél neve)** sértett a sérelmére elkövetett könnyű testi sértés vétsége miatt magánindítványt nem terjesztett elő.

Kiegészítette a tényállás 8. pontjának utolsó mondatát akként, hogy "a vádlottak és bűntársuk nem vittek el **semmit**".

Kiegészítette a tényállás 9. pontját azzal, hogy a lefoglalt növényi anyag 0,00002-0,008 gramm delta-9-THC-t tartalmazott, amely kábítószernek minősül (nyom. ir. XII. kötet 7071. old.). A delta-9-THC esetén a csekély mennyiség felső határa 1 gramm [Btké. 23. § (1) bekezdés b) pontja]. Mellőzte egyben a hasisra utalást, mint szükségtelen megállapítást.

Végezetül kiegészítette a tényállást azzal, hogy **(gyanúsított neve)** gyanúsított **halál időpontja** napján elhalálozott, s ezért vele szemben 2009. október 19. napján megszüntetésre került, **1. sz. tanúval** szemben pedig az eljárást előbb 2010. június 24-én elkülönítették, majd 2010. július 6-án megszüntették.

A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel együtt a tényállás teljes egészében megalapozottá vált, és a felülbírálat alapját képezte [Be. 352. § (2) bekezdés].

Figyelemmel a tényállás megalapozottságára, az ítéletábra elutasította a vádlottak kihallgatására irányuló bizonyítási indítványokat, minthogy a másodfokú eljárásban történő bizonyítás felvételnek nem volt törvényi lehetősége [Be. 353. § (1) bekezdés].

A tényállás felülbírálattal érintett részéből okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére az elsőfokú bíróság, így a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó, és bizonyítottság hiányára alapítva részbeni felmentést célzó fellebbezések alaptalannak bizonyultak. A másodfokú bíróság teljes mértékben osztotta a megyei bíróság azon álláspontját is, hogy a tényállás 8. pontjában írtak alapján a lopási kísérlettől való önkéntes elállás megállapítása szóba sem kerülhet, így az erre irányuló fellebbezések is eredménytelenek voltak.

Az elsőfokú bíróság túlnyomórészt a Büntető Törvénykönyv vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően minősítette a vádlottak által elkövetett bűncselekményeket. Tévedett azonban a bűnszervezet megállapítását és a tényállás 5. pontjában foglalt rablási cselekmény rendbeliségét illetően.

A Btk. 137. § 8. pontja alapján a bűnszervezet három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja ötévi, vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

Az elsőfokú bíróság jogi indokát egyáltalán nem adta annak, hogy az általa a tényállás bevezető részében (ítélet 24. oldal 4. bekezdés) rögzítettek mennyiben elégítik ki a bűnszervezet megállapításához szükséges törvényi kritériumokat, mindössze azt tartalmazza az ítélet, hogy az ott írtak alapján a vádlottak a bűncselekményeket az említett társas bűnelkövetési formában valósították meg.

Ehhez képest az ítéletábra a következőket állapította meg:

(I.rendű vádlott neve) I. r. vádlott terhére három cselekményt rótt a bíróság, a tényállás 2. pontjában megállapított és **1. elkövetési idő** elkövetett, a tényállás 7. pontjában meghatározott és **2. elkövetési idő** megvalósított, és a tényállás 8.

pontjában írt **3. elkövetési idő** napján elkövetett bűncselekményeket. Az első cselekményt I.rendű vádlott (neve) **II. r. vádlottal** és **1. sz. tanúval** együtt követte el, a másodikat egy ismeretlen bűntársaival, a harmadikat pedig **II. r. vádlottal** és **gyanúsítottal**. Az I. r. vádlottnak és a III. r. vádlottnak nincs közös cselekménye. Olyan adat nem merült fel, és az elsőfokú bíróság nem is állapított meg, amely szerint (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlott legalább két másik ugyanazon személlyel közösen létrehozott volna egy bűnözői csoportot. Több bűncselekmény ugyanazon társsal való közös elkövetésére is csak két esetben került sor, a tényállás 2. és 8. pontjában foglaltak szerint ((II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottal), ahol a harmadik elkövető már más-más személy volt. Ezen két cselekmény között pedig több mint 2 év 4 hónap telt el (az első és a második cselekmény között is 1 év 10 hónap).

Ilyen körülmények között fel sem merülhet az, hogy (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlott bármilyen - legalább három személyből álló - bűnszervezetnek a tagja lett volna. Az kétségtelen, hogy az általa elkövetett bűncselekményeket a vádlott - bűntársaival együtt - előre megtervezte, előkészítette, azonban ezen túlmenő "szervezett" elkövetés nem állapítható meg a terhére. Ezáltal nemhogy bűnszervezet nem jött létre, de a Btk. 137. § 7. pontjában meghatározott bűnszövetség (két, vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, s legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet) egyik feltétele is hiányzik az I.r. vádlott esetében.

(II.rendű vádlott neve) II. r. vádlott és (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlott tekintetében a bűncselekményeknek (**1. sz. tanúval** együtt) három ugyanazon személy általi elkövetése ugyanakkor már megállapítható.

A bűnszervezethez azonban a csoport összehangolt működése is szükségeltetik. Ez az összehangoltság a bűnszövetség fogalmi elemét képező "szervezett elkövetés"-hez képest egy magasabb szintű koordinációt jelent, amely nem csak a bűncselekmények végrehajtása során érvényesül, hanem egyébként is megvalósul. Magában foglalja a szervezeten belüli hierarchikus viszonyokat, az egyes tevékenységi szintek elkülönülését, egy belső szervezeti struktúrának a létét, stb.

Az ítéleti tényállásban foglaltak viszont nem alapozzák meg egy ilyen összehangolt működésnek a megállapíthatóságát. A II. r. és III. r. vádlottak az általuk elkövetett bűncselekményeket **1. sz. tanúval** együtt szervezeten követték ugyan el (vagyis bűnszövetségben), ennek a szintje azonban nem érte el a bűnszervezetét.

A másodfokú bíróság ezért - osztva az ezt támadó fellebbezéseket - mindhárom vádlott esetében mellőzte a bűnszervezet megállapítását (amelyet egyébként a Legfelsőbb Bíróság BK. 61. számú vélemény 7.) pontjában foglaltak alapján az ítélet rendelkező részében kellett volna a büntetés kiszabása körében kimondani), ugyanakkor a II. r. és III. r. vádlottak cselekményét a Btk. 137. § 7. pontja szerinti bűnszövetségben elkövetettnek minősítette.

Az ítéletábra a fentieken túlmenően mindazon rablási cselekményeket, amelyeket az érintett vádlottak úgy követtek el, hogy a sértettekkel szemben erőszakot, illetve minősített közvetlen fenyegetést kifejtő vádlottakat a figyelemmel is megbízott **1. sz. tanú (neve)** szállította a helyszínre, a Btk. 137. § 13. pontjában meghatározottak szerint csoportosan elkövetettnek is minősítette (Legfelsőbb Bíróság 2/2000. BJE. III. pontja).

A másodfokú bíróság megállapította továbbá, hogy a tényállás 5. pontjában foglaltak szerint kettő sértett sérelmére követtek el a rablást (**2. sz. tanúval** szemben erőszakot, **3. sz. tanúval** szemben pedig a magatartásukkal közvetlen testi épség elleni fenyegetést alkalmazva). Ennek ellenére a bűncselekményt az elsőfokú bíróság csak 1 rendbelinek minősítette.

A rablás bűncselekménye azonban a sértettek száma szerint alkot bűnhalmazatot. Az adott bűncselekmény szempontjából pedig az tekintendő sértettnek, aki az erőszakot elszenvedi, illetve az élet, vagy testi épség elleni közvetlen fenyegetés hatása alatt áll. Ebből következően a rablás annyi rendbeli büntettnak minősül, ahány személlyel szemben alkalmaztak erőszakot, vagy közvetlen minősített fenyegetést annak érdekében, hogy a tulajdonukban, vagy birtokukban lévő ingóságot jogtalan eltulajdonítás végett elvegyék.

A tényállás 5. pontjában foglalt cselekmény ezért 2 rendbeli rablásnak minősül (melyet a vádlottak egy cselekményükkel, ún. alaki halmazatban valósítottak meg - BH1996.352).

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a II. r. és a III. r. vádlottak bűnösségét további 1 rendbeli társtettesként - jelentős értékre, fegyveresen, bünszövetségben - elkövetett rablás büntetnében [Btk. 321. § (1) bekezdés (4) bekezdés b) pont] is megállapította (tényállás 5. pontja).

A II. r. és III. r. vádlottak a tényállás 3., 4. és 6.a.) pontjában foglalt vagyon elleni bűncselekményeit a Btk. 316. § (2) bekezdés 2. fordulat a) pontja szerint - bünszövetségben elkövetettnek - is, a robbanóanyaggal kapcsolatos cselekményét pedig a Btk. 263. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő 3 rb. társtettesként - bünszövetségben elkövetett - robbanóanyaggal visszaélés büntetnének minősítette.

A másodfokú bíróság a III. r. vádlott kábítószerrel visszaéléses cselekménye tekintetében pótolta a jogi minősítés körében a Btk. 282. § (1) bekezdés 3. fordulatának, a megszerzéssel történő elkövetési módnak a feltüntetését is.

Ezen túlmenően - a minősítést nem érintően - kiegészítette a jogi indokolást azzal, hogy a tényállás 2. pontjában írt rablást a II. r. vádlott a Btk. 321. § (4) bekezdés b) pont 3. fordulata szerinti jelentős értékre, fegyveresen, bünszövetségben és csoportosan követte el, a tényállás 5. pontjában foglalt rablást pedig II. r. és a III. r. vádlottak a Btk. 321. § (4) bekezdés b) pont 3. fordulata szerinti jelentős értékre, fegyveresen, bünszövetségben követték el.

Az ítélet tábla helyesbítette az ítélet 24. oldal 6. bekezdés utolsó mondatát akként, hogy a vád minősítéséhez képest nem a dolog elleni erőszakot, hanem az üzletszerű elkövetést [Btk. 316. § (2) bekezdés 2. fordulat c) pont] állapította meg további minősítő körülményként az elsőfokú bíróság,

(I. rendű vádlott neve) I. r. vádlott vonatkozásában az ítélet 25. oldalát aszerint, hogy a társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntette az ítéleti tényállás 2. pontjában szerepel, (II. rendű vádlott neve) II. r. vádlott esetében pedig a 3. rb. társtettesként elkövetett lopás büntettének kísérlete nem a tényállás 3., 4. és 7., hanem a 3., 4. és 8. pontjában szerepel.

A büntetés kiszabásának felülbírálata során a másodfokú bíróság mind a három vádlott tekintetében további súlyosító körülményként értékelte a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát, a lopási cselekmények és a rablási cselekmények többszörös minősülését, a III. r. vádlott esetében pedig a vele szemben korábban kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre tekintettel a büntetett előéletét. Mellőzte ugyanakkor a súlyosító körülmények közül a bünszervezetben való elkövetést, melynek bűnösségi körülményként is értékelése az adott elkövetési forma megállapítása esetén egyébként is a kétszeres értékelés tilalmába ütközött, az ítélet tábla pedig mellőzte is ennek a megállapítását.

További enyhítő körülményként értékelte a tényállás 2., 3. és 4. pontjában foglalt cselekményeknél a minősítést megalapozó alsó értékhatárhoz közeli értékre való elkövetést, valamint kisebb nyomatékka azt, hogy a vádlottak a bűnösségüket a másodfokú nyilvános ülésen részben elismerték.

A bűnösségi körülmények változásaival együtt is az ítélet tábla a megyei bíróság által a II. r. és III. r. vádlottal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetések olyan törvényes neműnek és mértékűnek ítélte meg, amelyek szükségesek a büntetés törvényi céljainak (Btk. 37. §) az eléréséhez, és megfelelnek a büntetékiszabási elveknek (Btk. 83. §). Ezért a vonatkozásukban bejelentett enyhítésre irányuló fellebbezések nem vezettek eredményre.

Figyelemmel ugyanakkor a vádlottak közötti belső arányosítás követelményére, arra, hogy az I. r. vádlott esetében sem bünszervezetben, sem bünszövetségben történő

elkövetés nem került megállapításra, míg a II. r. és a III. r. vádlottak esetében a bünszövetségre tekintettel több bűncselekményt is súlyosabban kellett minősíteni, a másodfokú bíróság az I. r. vádlottal szemben kiszabott főbüntetés rendelkező rész szerinti enyhítését indokoltnak találta.

A bünszervezetben való elkövetés mellőzésére tekintettel az ítélet tábla mindhárom vádlott esetében mellőzte a feltételes szabadságra bocsátást kizáró rendelkezést (valamint a fegyház fokozat megállapítása köréből a Btk. 42.§ (3) bekezdésére - a bünszervezetben való elkövetésre alapított - hivatkozást).

Ezen túlmenően pótolta a magánfelek lakcímének a rendelkező részben történő feltüntetését, a Be. 155. § (1) és (2) bekezdése alapján pedig pontosította a Casio karóra visszatartására vonatkozó rendelkezést. Helyesbítette továbbá az ítélet 26. oldalának utolsó bekezdését azzal, hogy az elkobzásra vonatkozóan felhívott jogszabályhelyet a Btk., és nem a Be. tartalmazza.

A másodfokú bíróság a fenti megváltoztató rendelkezéseket a Be. 372. §-a alapján eljárva hozta meg, míg az ítéletnek a fellebbezések folytán felülbírált részét egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az I. r. és a II. r. vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása során (amely tekintetében a másodfokú bíróság felhívta a Btk. 99. § (2) bekezdését is) elmulasztotta megjelölni a beszámítás végső időpontját, ezért a másodfokú bíróság azt pótolta, egyben helyesbítve a III.r. vádlott esetében az előzetes fogva tartás kezdő időpontját is.

Figyelemmel arra, hogy a II. r. és a III. r. vádlottak bűnösségének további 1 rb. rablás büntetében való megállapítása az alaki halmazatra tekintettel csak eltérő minősítés eredménye volt, ezért a Be. 386. §-a alapján az ítélet tábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság ítélete ellen további fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2012. február 9. napján

Gyurisné dr.Komlóssy Éva s.k.	Dr.Mezőlaki Erik s.k.	Dr.Cserháti Ágota s.k.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Bf.II.515/2011/12. számú ítélete folytán a Békés Megyei Bíróság 13.B.138/2011/79. számú ítéletének fellebbezések folytán felülbírált része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2012. február 9. napján

Gyurisné dr.Komlóssy Éva s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő